

A co?

František Halas

OBSAH

Citáty.....	6
A pak tam	8
Starost tmy	9
Dolores.....	11
Ohlasy.....	13
Dobry den Brno.....	15
Přes smrt.....	18
Nechce být sám.....	21
Přejme jim to	23
Až bomba praskne.....	24
Celá podzimková.....	25
Verlaine vzpomíná na Rimbauda	26
Osudy	28
A co básník.....	32

Starost tmy

Trvá i neviděno
v praporci zplihlém
slovo zastřené
ohně panenštější
říkané v závratí
pod pelyňkovou slavobránou
v zázemí řeči

Ta chřadnoucí zimomřivá kavka
Marie Baškircevová
na ně umřela
s obrannou tváří samodruhé

Bude to vznešené
jako setkání
první a poslední Matky
až se vrátí

Táhne se
podobno lvici ninivejské
hrob červánek
pod víčky

Acháty pro ně míchají už barvy
a ocún zimovit
zimovit ocún
vyhlíží z komže

Vrátí se dírkou
i tou nejmenší
možná od náušnice

Zářivé a děsivé jsou oči
konečky niti života
oči čekající

A jako krev se hrnou do hlavy
mé verše
když se domlouvají
na sedmihlásce Poesie
o tom

Dolores

Tak si vyber
a nedej se básni napálit

Známe to
plno slabik
přízvučných nepřízvučných
louskáčků hnid

Na klíně krásy
ach ach
Jděte do háje

Slova
Souloživá Těkavá
Samolibá Stonavá
Paličatá Sirotčí
Zárodečná Kočičí
Nedomrlá Troufalá
Jsou

Verš Mezi prsty plamen svíčky
cosi z nití pro sudičky
pro myšlenku horlivec
rozkmotřený s krasocity
žilka prudce vyvstala
Apollonu na čele

Takový bych chtěl

Strhnout slovem lavinu

Třeba jeden
jenom o ten ucházej se
básni jménem Dolores
do krvava zapálená
z darování
almužny

A co básník

Ani k donošení
ani k uhlídání
to není

Hledaje příkaz sluchu nehledám
a dech nabíraje
dech jen nabírám

Zaviním jak tak neštěstí
a jak tak radost zaviním
tím co si myslím
tím v co teď doufám
tím s čím si zahrávám
až to tam jednou dolehne

Jen co to tam dolehne

Nějaká žena ruce zalomí
zapláče děvčátko uraženě
nějaký chlapec co neví obejmě
muž prchle zakleje

Co zvedám zaviní čísi pád
co upouštím bude mu vzlétnutím

Já nejsem už
pro zrádné Ozvěny

Já pro Hlas jsem
pro uši neucpané
pro zrcadla oblýskaných loktů
ne pro fraky

Zatím co tamtěm poskakují ohryzky
myslet musím na jablko
na velikost obav spíš
než na malost jistot

Byl čas přišitých hvězd
Mařenek zmařených
rozkopaných dětí

Z loňského pláče smích
bez konce huby jsou

Podšívky
už o tom skoro nevědí
smlčují hlavní medují vedlejší
ládují se a počítají
dělají jako by se nebáli
jako by nebyla smrt

Jen se na ně podívejte

Slušno prý si zpívat
Atom
co na tom
Bikini dají do šlágrů
neutopitelné husy to zakejhají
do cinkotu metálů

Kručí to ve mně děsem
a nic není po ruce

Nechci být masem vzduchu okolo
jak se to líbí jim
nechci být kůlem vyhlášek
veřejným míněním
nechci být náповědou co polyká jen prach
těch jejich komedií
hraných na márách

Pták hlas Pták svoboda Pták prostor

Závidím

Proti přitažlivosti zemské
do výšky volím pád
daleko odkud spadnout nemajících
a levou chci jen psát
tygra i s beránkem

Ale i verše závidím
vědoucí nejsoucí
stojí to za to pro ně se žrát
závistí zrovna tou
náručí vody

Chci být i kýmsi čten
a pochválen
na světlou památku

až svedu
sám sebe psát
vytržen z Poesie

nešťastně šťasten